Zehra (Tirat)

Oyunun Adı: Kurban
Yazar: Güngör Dilmen

ZEHRA – (Birden silkinip kükrer): Çekin elinizi kapıdan, çekin elinizi kapıdan. (Sessizlik. Sanki doğaüstü bir değişim içindedir. Odada kendinden geçmişçesine dolanmağa başlar.)

Tanrı doluyor içime, Tanrı doluyor içime, Tanrı doluyor içime Tanrının lanetlileri Tanrı doluyor içime mor bir aşık gibi ve hepinize defolun diyor. Defolun bu kadının evinden!

Tanrı doluyor içime Tanrının lanetlileri, artık korkum mu var sizden? Kimi çıkarırsınız karşıma "Kapıyı aç Zehra" diye kanun, hükümet, ermiş, peygamber adına kovarım hepsini.

Tanrı doluyor içime, Tanrı doluyor içime Tanrının inançsızları ve yapacağım şeyi bana söylüyor. Vakit vakit benden kopan ve yalnızlığımın göz görmez doruklarında uluyan ateş hayvanlarım suya indi, tüm sancılarım dindi.

Görmüyor musunuz Tanrının körleri tepeden ayağa ışık kesildiğimi? İşitmiyor musunuz Karacaören sağırları sesimi? Tanrı doluyor, Tanrı doluyor içime bir giz açıklanır gibi, Tanrı yüreğime buyruk, koluma buyruk şimdi. Tanrı elime buyruk. (Raftan bıçağı alır. İrkilir) Bu kavradığım bahtımın anahtarı değil mi? Tanrı doluyor içime, Tanrı doluyor içime ve yapacağım işe götürüyor beni.